

ватъ грабежи, убийства, и разни други появлени-
ния на народната расправа. Националната гвар-
дия ся въоръжавала съ оружие, каквото ѝ па-
дало подъ ржка: пушки, сабли, тѣсащи, — всич-
ко влизало въ работа; понеже стълкновението
съ войската било невъзможно, защото войската
ся отказала отъ да дѣйствова противъ гражда-
нитъ, то националната гвардия съ солидни-
я си видъ била длѣжна да укротява само пламени-
тъ патриоти, а за тѣзи цѣль, пѣстрото ѝ въо-
ръжение било е достатъчно. Разумѣва ся, че
дѣятелността на комитета и на националната
гвардия не можали вѣлно да оградятъ безо-
пасността на гражданитъ; гдѣто на народътъ
ся попадалъ събирателъ на данъцитъ, митни-
чески чиновникъ, необиченъ сѣдѣя или офице-
ринъ съ аристократически понятия, тамъ про-
излизало насилие и убийство; въ много градо-
ве народътъ обѣсилъ нѣколко търговци, въ пъл-
на увѣренность, че тѣ произвеждали искусствен-
ната скѣпотия на хлѣбътъ. Всичко това било
твърдѣ лошо, несправедливо и безобразно; нѣ
благоразумие, справедливостъ или изящество,
отъ тогавашния французски народъ можалъ е
да очѣква или иска само онзи, който нѣмалъ
понятие за средневѣковната исторія на Фран-
ция, и за онова вжтрѣшно положение, въ как-
вото го заварила революцията въ 1789 година.
Ако невѣжеството, бѣдността и угнѣтението
дѣйствоваха на чловѣкътъ само въ онѣзи ми-
нута, когато той ги тѣгли, тогава тѣ би дон-
асали на чловѣчеството само една незначителна
часть отъ онова зло, което тѣ въ дѣйствител-